

Lovforslag nr. L 180. Fremsat den 27. februar 1997 af skatteministeren (Carsten Koch)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Justering af personalegodebeskatningen)

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 15. november 1995, som senest ændret ved § 23 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 1, ændres »stk. 3-9« til: »stk. 3-10«.

2. § 16, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-10, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel. Rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren m.v. udbyder til salg som led i sin virksomhed, skal dog alene beskattes i det omfang, rabatten overstiger avancen hos den pågældende arbejdsgiver m.v. Goder, som arbejdsgiveren i overvejende grad har ydet af hensyn til den ansattes arbejde, beskattes kun, hvis den samlede værdi af disse goder fra en eller flere arbejdsgivere m.v. overstiger et grundbeløb på 3.000 kr., der reguleres efter personskattelovens § 20. Hvis goderne samlede værdi i indkomståret overstiger

grundbeløbet, beskattes hele den samlede værdi. Værdien af følgende goder beskattes uden hensyn til grundbeløbet, og værdien af disse goder medregnes ikke ved beregningen af, om grundbeløbet er overskredet:

- 1) Fri bil, fri sommerbolig og fri lystbåd, jf. stk. 4-6.
- 2) Fri kost og logi, når værdiansættelsen kan foretages efter de af Ligningsrådet fastsatte normalværdier.
- 3) Fri telefon.
- 4) Fri helårsbolig, personalelån, samt tv- og radiolicens«.

3. I § 16 indsættes som stk. 10:

»Stk. 10. Værdien af hel eller delvis vederlagsfri privat benyttelse af en computer med dertil hørende tilbehør, der er stillet til rådighed til brug ved arbejdet, samt benyttelse af parkeringsplads, der af hensyn til arbejdet er stillet til rådighed af arbejdsgiveren, beskattes ikke.«.

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med indkomståret 1997.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget går ud på at indføre en beløbsmæssig bagatelgrænse for beskatningen af personalegoder eller frynsegoder. Efter forslaget indføres der en satsreguleret bagatelgrænse på 3.000 kr. (3.900 kr. i 1997), således at de personalegoder, der er omfattet af denne grænse, kun beskattes, når deres samlede værdi er højere end grænsen.

Det foreslås desuden, at privat benyttelse af en computer med dertil hørende tilbehør, som arbejdsgiveren har stillet til rådighed til brug ved arbejdet, ikke skal beskattes.

Endvidere foreslås det, at benyttelse af parkeringsplads, der af hensyn til arbejdet er stillet til rådighed, ikke skal beskattes.

Baggrunden for lovforslaget

I forbindelse med skatteomlægningerne i sommeren 1993 blev der ved lov nr. 483 af 30. juni 1993 vedtaget nye regler for beskatningen af personalegoder med virkning fra 1. januar 1994. Der blev i ligningslovens § 16 indsat en ny bestemmelse, hvorefter personalegoder skal værdiansættes til markedsværdien i stedet for som tidligere til den individuelle værdi for den enkelte modtager. Der blev samtidig indført særlige regler for værdiansættelsen af biler, sommerboliger og lystbåde. Loven medførte dermed ingen ændringer med hensyn til, hvilke personalegoder eller frynsegoder, der skal beskattes.

Endvidere blev kontrollen med beskatningen styrket, derved at skatteministeren efter indstilling fra Ligningsrådet kan beslutte hvilke goder, som arbejdsgiverne skal foretage indberetning om.

Skatteministerens bemyndigelse er benyttet til at skabe indberetningspligt for de væsentligste og mest udbredte goder. Der er for 1996 indberetningspligt for følgende personalegoder: Fri telefon, firmabil, helårsbolig, sommerbolig, lystbåd, personalelån og tv/radiolicens.

Ved lov nr. 216 af 29. marts 1995 blev der indført særlige regler om nedslag i værdiansættelsen af helårsboliger, der stilles til rådighed for en ansat, og som det af hensyn til udførelsen af arbejdet skønnes

nødvendigt, at den ansatte har pligt til at bebo (tjenestebolig), eller som den ansatte har pligt til at frayflytte i forbindelse med ansættelsesforholdets ophør (lejebolig).

Der skal indeholdes A-skat af fri telefon, firmabil og fri kost og logi, når værdiansættelsen kan foretages efter de af Ligningsrådet fastsatte normalværdier.

Hvis personalegoder ikke beskattes på grundlag af deres reelle værdi, indebærer det en tilskyndelse til naturaløkonomi, som medfører et mindre skattegrundlag. Derved forringes mulighederne for at fastholde eller sænke skatteprocenterne. For at sikre en ligelig behandling af skatteyderne er det desuden nødvendigt, at personalegoder beskattes på lige fod med lønindkomst.

Ændringerne i 1993 medførte en større interesse for personalegoder og dermed en række forespørgsler fra borgerne, om hvorvidt der var skattepligt for forskellige typer personalegoder. Skattemyndighederne har i de fleste tilfælde kun haft mulighed for at besvare sådanne forespørgsler helt generelt med en henvisning til, at det pågældende gode ikke var undtaget fra skattepligten. Skattevæsenet har ikke haft mulighed for at foretage en konkret værdimæssig bedømmelse og tage stilling til, om det foreliggende gode er af så ringe værdi, at man skattemæssigt kan se bort fra det.

Smågoder af ringe værdi har hele tiden været skattepligtige, men i praksis bliver de normalt ikke beskattet, idet de er blevet anset for uvæsentlige. I dagspressen er reglerne imidlertid blevet fremstillet således, at mange har fået den opfattelse, at der fra 1993 har været tale om en stramning og en hård og urimelig beskatning. Dette er baggrunden for den kritik af reglerne, der er fremført fra forskellig side.

Det har imidlertid på intet tidspunkt været regeringens intention at udvide området for beskatning af personalegoder. Det blev ved indførelsen af ligningslovens § 16 således forudsat, at den skærpede indsats mod personalegoder blev rettet mod goder af ikke uvæsentlig værdi, der kan relateres til den enkelte skatteyder.

Den fremsatte kritik af reglerne har imidlertid vist, at der var behov for en nærmere skattemæssig vurdering af de forskellige typer personalegoder. Skatteministeren nedsatte derfor i 1995 en arbejdsgruppe med deltagelse fra Skatteministeriets departement, Told- og Skattestyrelsen, told- og skatteregioner, kommuner, revisororganisationerne og Kommunernes Landsforening. Formålet var at udarbejde en vejledning om den skattemæssige behandling af de forskellige typer af personalegoder.

Arbejdsgruppen fandt imidlertid, at den fremførte kritik også viste, at der var behov for en nærmere præcisering af, hvornår et personalegode er væsentligt, og hvornår det er så uvæsentligt, at man kan se bort fra det ved beskatningen. Lovforslaget bygger i vidt omfang på arbejdsgruppens overvejelser.

Regeringens overvejelser, som ligger til grund for lovforslaget, kan således opsummeres:

At skattereformen i 1993 ikke ændrede på omfanget af skattepligten af personalegoder, der har været almindeligt skattepligtige siden 1903.

At hensigten med de ændrede regler fra 1993 alene er at sikre en effektiv beskatning af personalegoder i overensstemmelse med det generelle princip bag skattereformen: At sikre en ensartet og neutral beskatning af udbetalinger uanset etikette og fremtrædelsesform.

At effektivisering af personalegodebeskatningen skal ses i lyset af de tendenser, der er til stadig forskydninger og udvidelser af reelt, men ikke lovmæssigt, skattefrie områder, hvor kontrolindsatsen er ringe.

At den forøgede fokus på personalegoder og den skattemæssige behandling heraf imidlertid har affødt tvivl om afgrænsningen overfor goder, som ikke kan anses for skattepligtige for modtageren, ligesom der har været eksempler på tvivl om den skattemæssige behandling af goder uden væsentlig fiskal betydning.

At den forøgede fokus derfor på visse felter har skabt en usikkerhed om beskatningsreglernes indhold, som søges fjernet med dette forslag.

Endelig skal forslaget ses i sammenhæng med en vejledning om personalegodebeskatningen som ventes udsendt i april 1997. Af vejledningen vil bl.a. fremgå de generelle regler for beskatningen af personalegoder, samt den ligningsmæssige praksis for beskatningen af en række personalegoder.

Gældende regler

Efter statsskattelovens § 4 er den skattepligtiges samlede årsindtægter skattepligtige, hvad enten ind-

tægterne består af penge eller formuegoder af pengeværdi.

Efter ligningslovens § 16, stk. 1, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst tilskud til telefon uden for arbejdsstedet samt vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt. Tilsvarende gælder personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget og kommunalbestyrelser.

Efter ligningslovens § 16, stk. 3, fastsættes den skattepligtige værdi af goder omfattet af stk. 1 til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel (markedsværdien).

Der er i § 16, stk. 4 – 6, særlige regler for værdiansættelsen af biler, sommerboliger og lystbåde.

Der er endvidere i § 16, stk. 7 og 8, særlige regler om nedslag i værdiansættelsen af helårsboliger, der stilles til rådighed for en ansat, og som det af hensyn til udførelsen af arbejdet skønnes nødvendigt, at den ansatte har pligt til at bo (tjenestebolig), eller som den ansatte har pligt til at fraflytte i forbindelse med ansættelsesforholdets ophør (lejebolig).

Lovforslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes et beløbsmæssigt væsentlighedskriterium i loven, således at der som hovedregel kun skal foretages beskatning af goder, som arbejdsgiveren i overvejende grad har ydet af hensyn til den ansattes arbejde, når godernes værdi fra en eller flere arbejdsgivere årligt tilsammen overstiger et bestemt grundbeløb, der foreslås fastsat til 3.000 kr.

Grundbeløbet omfatter ikke goder, der er ydet uden konkret sammenhæng med den ansattes arbejde, men f.eks. ydes for at fremme den ansattes arbejdsindsats i almindelighed. Der skal således være en direkte sammenhæng mellem godet og arbejdets udførelse.

Grundbeløbet på 3.000 kr. foreslås reguleret efter personskattelovens § 20, således at det er af samme størrelse som bundgrænsen for lønmodtagerfradrag i ligningslovens § 9, stk. 1, det vil sige 3.900 kr. i 1997.

Efter forslaget skal grundbeløbet kun anvendes for de goder, hvor det er nødvendigt at foretage en individuel bedømmelse for at fastsætte værdien. Grænsen skal ikke gælde for en række goder, hvor værdien i forvejen fremgår af loven eller er kendt,

f.eks. fordi der er indberetningspligt eller man kan benytte de normalværdier, der fastsættes af Ligningsrådet. Arbejdsgiveren har også indberetningspligt for disse goder.

Grundbeløbet fungerer som en bagatelgrænse. Dette indebærer, at der skal betales skat af alle de personalegoder, der er omfattet af grundbeløbet, hvis de sammenlagt (efter fradrag af evt. egenbetaling til arbejdsgiveren m.v.) har en værdi, der overstiger denne bagatelgrænse. Ved bedømmelsen af, om grænsen er overskredet, skal der kun medregnes de personalegoder, der kan opnå skattefrihed, hvis grænsen ikke overskrides. Personalegoder, som ikke kan undtages fra skattepligten herunder goder, der udelukkende eller overvejende opfylder private formål, skal ikke medregnes.

Ydelser, som alene tjener som belønning for den ansatte, vil således ikke være omfattet af bagatelgrænsen, f.eks. en frirejse, der ydes til udvalgte ansatte efter en længerevarende spidsbelastning som alternativ til et løntillæg.

Der vil som hidtil alene kunne ske beskatning af et personalegode, når det er muligt at henvise en værdi til den enkelte medarbejder.

Man kan forestille sig, at værdien af bl.a. følgende goder kan falde ind under bagatelgrænsen:

Vaccination af medarbejdere, der vanskeligt kan undværes under en kommende spidsbelastning.

Gratis mad og drikkevarer i særlige tilfælde, f.eks. hvor der er overarbejde.

Fri avis til brug for arbejdet.

Afholdelse af ferie under eller i forlængelse af en tjenesterejse, f.eks. når dette medfører en besparelse for arbejdsgiveren.

Ansattes private kørsel i en bil, der ikke er omfattet af § 16, stk. 4 (f.eks. kranbil), der sker i tilknytning til en erhvervsmæssig kørsel.

Vareafprøvning af virksomhedens nye produkter.

Et (delvist) arbejdsgiverbetalt kørekort, der skal bruges som led i arbejdets udførelse, f.eks. som mekanikerlærling.

Frikort til offentlig befordring, som er ydet af hensyn til erhvervsmæssig befordring, og som går ud over beskatningen af befordringen mellem hjem og arbejde efter ligningslovens § 9 C, stk. 6, om befordringsfradraget.

Enkeltstående opkald til hjemmet fra en mobiltelefon, som er stillet til rådighed under en tjenesterejse.

Kreditkortordninger.

Beklædning, som er ønsket og betalt af arbejdsgiveren, evt. med arbejdsgiverens logo.

Det foreslås at holde to områder fuldstændig udenfor beskatningen. Det drejer sig om hel eller

delvis vederlagsfri privat benyttelse af en computer med dertil hørende tilbehør, der er stillet til rådighed til brug ved arbejdet, samt benyttelse af parkeringsplads, der af hensyn til arbejdet er stillet til rådighed af arbejdsgiveren ved arbejdsstedet.

Med dette forslag undgår man at skulle tage stilling til værdien af den private benyttelse af en computer. Værdiansættelsen er meget vanskelig, idet prisen varierer meget, og værdien falder meget hurtigt for brugt udstyr. Man opnår desuden, at overvejelser om eventuel etablering af hjemmearbejdspladser med benyttelse af en computer kan foregå uden at støde imod eventuelle skattemæssige problemer for den ansatte.

Forslaget om at holde parkeringsplads, der er stillet til rådighed af arbejdsgiveren ved arbejdsstedet, uden for beskatningen, medfører, at en sådan parkeringsplads ikke skal medregnes, uanset hvorledes den er tilvejebragt. Det er således uden betydning, om parkeringspladsen ejes eller lejes af arbejdsgiveren, eller om der betales for pladsen i hvert enkelt tilfælde, f.eks. ved refusion af p-afgiften.

Provenumæssige konsekvenser

Der foreligger ikke tilgængelige statistiske oplysninger om de personalegoder eller frynsegoder, som omfattes af lovforslaget. Det skyldes bl.a., at der ikke er indberetningspligt for goderne. Det vides heller ikke, i hvilket omfang de omhandlede goder har været selvangivet. Det er derfor ikke muligt at udarbejde et underbygget skøn over det skatteprovenu, der gives afkald på ved lovforslaget.

Rent skønsmæssigt anslås provenutabet ved lovforslaget ikke at ville overstige 25 mill. kr. årligt, heraf omkring halvdelen for kommunerne. I takt med en stigende fremtidig udbredelse af disse personalegoder skønnes det potentielle provenutab at kunne blive større. For finansåret 1997 skønnes provenutabet ikke at overstige 10-15 mill. kr.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lempelsen af frynsegodebeskatningen, herunder fritagelse af beskatningen af PC'ere, der stilles til rådighed af arbejdsgiveren, indebærer mulighed for en mere fleksibel arbejdstilrettelæggelse i virksomhederne.

Lovforslaget har været forelagt Erhvervsministeriets testpanel. De virksomheder, lovforslaget berører, bemærker, at lovforslaget vil indføre en bagatelgrænse, som vurderes at medføre en lille reduktion af virksomhedernes løbende administrative byrder.

Administrative konsekvenser

Forslaget skønnes at medføre engangsudgifter i 1997 til information på 300.000 kr. Der skønnes ikke at være andre nævneværdige konsekvenser for Told•Skat.

For kommunerne medfører forslaget en administrativ lettelse, idet vanskelige ligningsmæssige værdiansættelser af personalegoder kan undgås i de tilfælde, hvor det står klart, at værdien vil ligge under den foreslåede bagatelgrænse. Tilsvarende medfører forslaget om fritagelse af beskatningen af PC'ere og parkeringspladser en administrativ lettelse.

Miljømæssige og EU-retlige aspekter

Forslaget skønnes ikke at have miljømæssige eller EU-retlige aspekter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringen er en konsekvens af forslaget under nr. 3.

Til nr. 2

Efter forslaget skal personalegoder, som arbejdsgiveren i overvejende grad har stillet til rådighed af hensyn til den ansattes arbejde, kun beskattes, hvis den samlede værdi af disse goder overstiger et grundbeløb på 3.000 kr., der reguleres efter personskattelovens § 20, således at beløbet udgør 3.900 kr. i 1997. Goderne falder kun ind under grundbeløbet, når det hovedsagelig er af hensyn til det konkrete arbejde, at arbejdsgiveren har stillet dem til rådighed. Goder, der f.eks. er stillet til rådighed for en ansat for at fremme arbejdsindsatsen i almindelighed, er ikke omfattet. Goderne er ikke begrænset til fysiske genstande, men kan også omfatte tjenesteydelser eller andet, der medfører en besparelse for den ansatte.

Hvis personalegodernes samlede værdi overstiger grundbeløbet, skal hele den samlede værdi beskattes.

Efter forslaget skal nærmere opregnede personalegoder, der er omfattet af de særlige værdiansættelsesregler i ligningslovens § 16 samt goder, for hvilke Ligningsrådet har fastsat normalværdier, eller goder, der i øjeblikket er omfattet af en indberetningspligt, ikke være omfattet af bagatelgrænsen. Goder, der er uden nogen erhvervmæssig betydning, eller som udelukkende eller hovedsagelig er til privat anvendelse, falder også uden for bagatelgrænsen og skal altid beskattes.

Efter forslaget undtages derfor følgende goder fra bagatelgrænsen:

1) Fri bil, fri sommerbolig og fri lystbåd, jf. stk. 4-6.

Goderne værdiansættes efter de særlige regler i stk. 4-6, og der sker indberetning med denne værdi.

For fri bil indeholdes der A-skat.

2) Fri kost og logi, når værdiansættelsen kan foretages efter de af Ligningsrådet fastsatte normalværdier.

Der indeholdes A-skat beregnet på grundlag af normalsatsen, når Ligningsrådets satser kan finde anvendelse, og værdien indberettes som løn til skattevæsenet.

3) Fri telefon.

Værdien ansættes efter Ligningsrådets anvisning til 3.000 kr. om året, hvoraf der løbende trækkes A-skat af den forholdsmæssige værdi. Beløbet reguleres ved årets udgang, hvis arbejdsgiverens faktiske udgift er mindre end 3.000 kr. Der foretages indberetning til skattevæsenet med værdien.

4) Fri helårsbolig, personalelån, samt tv- og radiolicens.

Der indeholdes ikke A-skat af goderne, men det indberettes til skattevæsenet, at de er modtaget. For fri helårsbolig sker indberetningen som udgangspunkt med værdiansættelse. Ved fri helårsbolig skal arbejdsgiverens eventuelle betaling af udgifter af en type, der normalt afholdes af en bruger (lejer), f.eks. opvarmning, elektricitet, vand m.v., tillægges værdien af den fri helårsbolig. For tv- og radiolicens, herunder betaling for kabel-tv/-radio og dekoder, vedrørende tv/radioapparat uden for arbejdsstedet, indberettes arbejdsgiverens faktiske udgift. Vedrørende tv- og radiolicens er det hele det indberetningspligtige beløb, der er undtaget fra bagatelgrænsen.

Til nr. 3

Efter forslaget skal der ikke ske nogen beskatning af en computer med dertil hørende tilbehør, der vederlagsfrit er stillet til rådighed til brug ved arbejdet, selv om den også kan benyttes privat. Værdien af en eventuel privat benyttelse skal således ikke medregnes i det under nr. 2 foreslåede grundbeløb, og omfanget af den private benyttelse er uden betydning.

Bestemmelsen ændrer ikke på, at der i situationer, hvor den ansatte selv afholder udgifterne til anskaffelse af udstyret, efter praksis skal foretages en fordeling mellem erhvervmæssig og privat anvendelse således, at en PC evt. kan afskrives som blandet benyttet driftsmiddel.

Software, scanner, modem m.v. betragtes som tilbehør til computeren, hvorimod f.eks. en telefonforbindelse, der kan anvendes til datatransmission, behandles efter reglerne for fri telefon. D.v.s., at der ikke foretages beskatning, hvis den ansatte har egen telefonudgift, der sammen med værdien af en evt. anden fri telefon udgør mindst 3.000 kr. Hvis værdien er mindre, kan den samlede skattepligtige værdi for fri telefon højst blive 3.000 kr. i alt.

På tilsvarende måde foreslås det, at værdien af at benytte en parkeringsplads, som arbejdsgiveren af hensyn til arbejdet har stillet til rådighed, ikke skal beskattes. Det er i denne forbindelse uden betydning, om pladsen er beliggende på et areal, der ejes eller lejes af arbejdsgiveren, eller om udgiften til parkering afholdes af arbejdsgiveren på anden måde, f.eks. ved betaling af parkometerafgift.

Bestemmelsens kerneområde er skattefrihed for rådighed over en parkeringsplads, som arbejdsgiveren stiller til rådighed til den ansattes bil ved arbejdsstedet.

Bestemmelsen omfatter udelukkende parkeringsplads i forbindelse med arbejdets udførelse, i modsætning til parkeringsplads ved den ansattes bopæl, som kun rent undtagelsesvist kan antages at være stillet til rådighed af hensyn til arbejdet.

Hvis parkeringen i øvrigt på grund af arbejdet foretages et andet arbejdssted end ved den sædvanlige arbejdsplads, kan arbejdsgiveren uden skattemæssig virkning for den ansatte betale eller refundere udgiften ligesom andre erhvervsmæssige udgifter, som arbejdet påfører den ansatte. Bestemmelsen medfører således, at parkeringsudgifter kan betales eller refunderes særskilt, uanset om der evt. samtidig ydes en skattefri befodringsgodtgørelse.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, og at den skal have virkning fra og med indkomståret 1997.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 869 af 15. november 1995, som senest ændret ved § 23 i lov nr. 1223 af 27. december 1996, foretages følgende ændringer:

1. I § 16, stk. 1, ændres »stk. 3-9« til: »stk. 3-10«.

§ 16. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes tilskud til telefon uden for arbejdsstedet, jf. stk. 2, samt efter reglerne i stk. 3-9 vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt. Tilsvarende gælder personer, der er valgt til medlem af eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre kollektive organer, herunder Folketinget og kommunalbestyrelser.

Stk. 2. ---

2. § 16, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-10, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel. Rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren m.v. udbyder til salg som led i sin virksomhed, skal dog alene beskattes i det omfang, rabatten overstiger avancen hos den pågældende arbejdsgiver m.v. Goder, som arbejdsgiveren i overvejende

grad har ydet af hensyn til den ansattes arbejde, beskattes kun, hvis den samlede værdi af disse goder fra en eller flere arbejdsgivere m.v. overstiger et grundbeløb på 3.000 kr., der reguleres efter personskattelovens § 20. Hvis goderne samlede værdi i indkomståret overstiger grundbeløbet, beskattes hele den samlede værdi. Værdien af følgende goder beskattes uden hensyn til grundbeløbet, og værdien af disse goder medregnes ikke ved beregningen af, om grundbeløbet er overskredet:

- 1) Fri bil, fri sommerbolig og fri lystbåd, jf. stk. 4-6.
- 2) Fri kost og logi, når værdiansættelsen kan foretages efter de af Ligningsrådet fastsatte normalværdier.
- 3) Fri telefon.
- 4) Fri helårsbolig, personalelån, samt tv- og radiolicens«.

§ 16. ---

Stk. 3. Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-9, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve godet i almindelig fri handel. Rabat på indkøb af varer og tjenesteydelser, som arbejdsgiveren m.v. udbyder til salg som led i sin virksomhed, skal dog alene beskattes i det omfang, rabatten overstiger avancen hos den pågældende arbejdsgiver m.v.

Stk. 4. ---

3. I § 16 indsættes som stk. 10:

»Stk. 10. Værdien af hel eller delvis vederlagsfri privat benyttelse af en computer med dertil hørende tilbehør, der er stillet til rådighed til brug ved arbejdet, samt benyttelse af

parkeringsplads, der af hensyn til arbejdet er stillet til rådighed af arbejdsgiveren, beskattes ikke.«.

Skriftlig fremsættelse (27. februar 1997)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Herved tillader jeg mig at fremsætte:

*Forslag til lov om ændring af ligningsloven.
(Justering af personalegodebeskatningen).*
(Lovforslag nr. L 180).

Lovforslaget går ud på, at der fra og med indkomståret 1997 sker en justerende opblødning af personalegodebeskatningen.

Det blev i forbindelse med skattereformen i 1993 præciseret, at personalegoder skal værdiansættes til markedsværdi. Det har imidlertid på intet tidspunkt været regeringens intention at udvide området for beskatning af personalegoder. Det blev ved indførelsen af ligningslovens § 16 således forudsat, at den skærpede indsats mod personalegoder blev rettet mod goder af ikke uvæsentlig værdi, der kan relateres til den enkelte skatteyder. Den megen fokus på personalegoder siden skattereformen har påvist et behov for en nærmere præcisering af, hvornår et personalegode er væsentligt, og hvornår det er så uvæsentligt, at man kan se bort fra det ved beskatningen.

Lovforslaget går derfor ud på at indføre en beløbsmæssig bagatelgrænse for beskatningen af personalegoder eller frynsegoder. Efter forslaget indføres der en satsreguleret bagatelgrænse på 3.000 kr. (3.900 kr. i 1997), således at der som hovedregel kun skal foretages beskatning af goder, som arbejdsgiveren i overvejende grad har stillet til rådighed af hensyn til den

ansattes arbejde, når frynsegodernes værdi til sammen overstiger den nævnte bagatelgrænse.

Grundbeløbet omfatter ikke goder, der er uden konkret betydning for den ansattes arbejde, men f.eks. ydes for at fremme den ansattes arbejdsindsats i almindelighed. Der skal således være en direkte sammenhæng mellem godet og arbejdets udførelse.

Efter forslaget skal grundbeløbet kun anvendes for de goder, hvor det er nødvendigt at foretage en individuel bedømmelse for at fastsætte værdien. Grænsen skal ikke gælde for en række goder, hvor værdien i forvejen fremgår af loven eller er kendt, f.eks. fordi der er indberetningspligt, eller man kan benytte de normalværdier, der fastsættes af Ligningsrådet.

Bagatelgrænsen kan f.eks. finde anvendelse på den private værdi af en fri avis til brug for arbejdet, værdien af afprøvning af virksomhedens produkter, eller på værdien af beklædning, som er ønsket og betalt af arbejdsgiveren.

Det foreslås desuden, at privat benyttelse af en computer med dertil hørende tilbehør, som arbejdsgiveren har stillet til rådighed til brug ved arbejdet, ikke skal beskattes.

Endvidere foreslås det, at benyttelse af parkeringsplads, der af hensyn til arbejdet er stillet til rådighed ved arbejdsstedet, ikke skal beskattes.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Tingets hurtige og velvillige behandling.